

ET GÆSTFRIT DANMARK

Introduktion

FN's nyeste tal fra september 2019 angiver, at antallet af internationale migranter i 2019 nåede op på 272 millioner, og tallet er stigende. Det svarer til, at omkring 3 ½ procent af hele verdens befolkning er i bevægelse. 50 gange Danmarks befolkning. Det er svimlende store tal, og hver dag tilskynder krig, klimaforandringer, fattigdom, naturkatastrofer eller ønsket om et bedre liv flere mennesker til at rejse fra deres hjem. Det kan derfor ikke undre, at migration tydeligt markerer vores tid.

I Danmark mærker vi også den bevægelse af mennesker. Det skaber en forandring, som udfordrer os, og derfor må vi også forholde os til den.

Vil Danmark med tiden blive overtaget af udlændinge? Som vi læser statistikkerne, mener vi ikke, at der er grund til at tro, at Danmark i en overskuelig fremtid vil få et flertal af indvandrere.

Befolkningsfremskrivningen fra Danmarks Statistik viser, at andelen af indvandrere og efterkommere i 2019 er 13,7%. Heraf er 64% fra ikke-vestlige lande. Andelen af indvandrere og efterkommere forventes at stige til 21% i 2060.

Vi ser udbrud af vrede mod indvandring. Man udskammer medmennesker på grund af deres hudfarve, oprindelsesland og religion. Nogle udøver hærværk mod gravsten og hellige symboler og steder.

Samtidig ser vi et ønske om at nuancere debatten og en bred opbakning til at bevare en positiv og åben holdning til fremmede i vores samfund.

For mange fremmede betyder tro meget. Det mærker vi også i vores eget arbejde inden for de jødiske, kristne og muslimske trossamfund. Alle er vi involveret i mødet mellem etnisk danske og indvandrere. I det praktiske yder trossamfundene en vedvarende og stor indsats for at skabe rum, hvor dette møde finder sted, og hvor fremmede kan finde fodfæste i Danmark.

Politikerne varetager et stort ansvar i forhold til indvandringen, og de har fokus på kvoter, ressourcer og sikkerhed. Det som vi ønsker at italesætte, er den moralske og kulturelle side af indvandring. Holdningen til at tage i mod, og hvordan vi udtrykker gæstfrihed. Den holdning skal ikke kun styre vores adfærd som individer, men skal også hjælpe med til at forme politiske beslutninger.

Udtalelse

Mødet med fremmede er en uadskillelig og naturlig del af livet som menneske. De værdier som former vores møde med de fremmede skal være imødekommenhed, næstekærlighed og respekt for menneskets værdighed - og må ikke primært være drevet af frygt eller økonomiske interesser.

Som mennesker hører vi hjemme et sted. Vi føler os som del af en national og kulturel sammenhæng, der er med til at præge vores identitet. Vi har et særligt ansvar for den nation vi tilhører. Samtidig er vi del af en global menneskelig familie, og vores lande er på mange måder afhængige af hinanden, ligesom vi sætter pris på mobilitet og internationale muligheder. Vi behøver således ikke at svinge det danske for at vedkende os det fælles menneskelige.

Er vi barmhjertige og imødekommende, så forvalter vi et ansvar, som er givet os af Gud. Åbenhed og respekt gælder også i mødet med dem, som har måttet forlade deres hjem og søger et nyt her i landet.

Konflikter omkring kultur og identitet skal vi undgå, og i stedet anerkende, at man kan have glæde ved at lade sin identitet præge af flere sammenhænge.

Som personer og samfund har vi aldrig været skabt til at have hermetisk lukkede identiteter. Glæden ved vores danske identitet forhindrer ikke, at den enkelte kan have glæde ved og føle sig hjemme i flere forskellige sammenhænge. Vi kan forvente, at alle, der bor i vores land, følger dansk lovgivning og bidrager positivt til samfundet, men vi kan ikke forvente, at fremmede kun føler sig som danske, ligesom vi ikke forventer at danske, der slår sig ned i det fremmede, opgiver deres danskhed.

Bekymringer om sikkerhed skal baseres på faktuelle forhold, og alle skal kunne leve trygt.

En større andel af unge med etnisk minoritetsbaggrund begår kriminalitet end unge med dansk baggrund. Det Kriminalpræventive Råd peger på, at der er en række sociale, økonomiske og kriminologiske forklaringer på, hvad overrepræsentationen skyldes, og det er ikke oprindelsesland, hudfarve og religion de nævner. Kriminaliteten vurderes at opstå som følge af f.eks. stempling, diskrimination, social udsathed og manglende fortrolighed med danske normer og værdier. Hvis man vil forebygge kriminalitet blandt unge, er det således vigtigt at iværksætte indsatser, som adresserer disse problemstillinger.

Der er legitime grænser for indvandring. Alle danskere har ret til at bo trygt, men vi må ikke underminere den danske retspraksis, hvor alle er lige for loven.

Migration kan være en berigelse både for samfund og befolkning, og der kan samtidig være en følelse af tab både for dem, som kommer hertil, og for det etablerede samfund.

Forandringer medfører oplevelse af tab men rummer også muligheder. Vi anerkender denne oplevelse af tab, særligt når Danmark udvikler sig så hurtigt, som vi ser i disse år. Men vi må ikke automatisk udnævne den fremmede til syndebug for disse forandringer. Vi skal holde fast i de grundlæggende værdier som Danmark er bygget på.

Lad os få en respektfuld tone i debatten – og handlinger, der svarer dertil.

Skarpe holdninger kan slibes, når de diskuteres åbent, og det er vigtigt, at alle kan deltage i debatten med en mening; også med kritik af religion. Samtidig skal vi være særligt bevidste om, hvordan vi respektfuldt kan omtale den anden; herunder migranter, flygtninge og andre minoriteter, og undgå nedsættende og misvisende sprogbud.

”Når der bor en fremmed hos dig i jeres land, må I ikke plage ham. Den fremmede, som bor hos jer, skal være som en indfødt iblandt jer, og du skal elske ham som dig selv, for I har selv været fremmede i Ægyptens land; jeg er Herren, jeres Gud.” (3. Mosebog kap. 19, 33-34. Fra Bent Melchiorss oversættelse.)

Det er jødisk, kristen og muslimsk tankegang at forstå pligten over for den fremmede som et religiøst påbud. For Gud gives der ikke nogen fremmede.

Det er et grundvilkår som menneske, at vi selv kan blive den fremmede. Medmenneskelighed forpligter os på at kunne sætte os i den andens sted. Det gør os både opmærksomme på det ansvar vi har for dem, som savner hjem og andre ressourcer og på den gensidige berigelse mødet med den fremmede kan rumme. Gæstfrihed er både en opgave og en gave.

Underskrivere

Christian Alsted, Biskop, Metodistkirken i Danmark

Torben Andersen, Generalsekretær, Baptistkirken i Danmark

Naveed Baig, Næstformand, Islamisk-kristent studiecenter

Hans-Ole Bækgaard, Formand, Indre Mission

Peter Fischer-Møller, Biskop i Roskilde Stift

Tonny Jacobsen, Formand, FrikirkeNet

Czeslaw Kozon, Katolsk Biskop i Danmark

Hans Henrik Lund, Projektleder i Kirkernes Integrationstjeneste

Jair Melchior, Overrabbiner, Det Jødiske Samfund

Ole Backer Mogensén, Formand, Dansk Oase

John Nielsen, Missionsforstander, det danske missionsforbund

Abdul Wahid Pedersen, Imam

Daniel Rezaei, Imam Fatemiyun

Peter Skov-Jakobsen, Biskop i Københavns Stift

Søren Skovgaard Sørensen, Generalsekretær, Luthersk Mission

Jacob Viftrup, Formand for Apostolsk Kirke i Danmark